

Kázeň z ev. Služieb Božích v Bratislave (Lamač/NK s VP), 7. 12. 2025, 10.00/18.00, **2. adventná nedeľa**; ES 30, 11, 496; Ž 110, A 7; téma kázne: **Otvoriť sa SVETLU**

Izaiáš 9, 1 - 6: „¹ *Lud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo; nad tými, ktorí bývajú v temnej krajine, zažiarí svetlo.* ² *Rozmnožil si plesanie, zveládil si radosť, radujú sa pred Tebou, ako sa radujú v žatve, ako plesajú, keď rozdelujú korisť.* ³ *Lebo jarmo, ktoré ho zaťažuje, i palicu na jeho chrbte a prút jeho poháňača dolámeš ako v deň Midjánčov.* ⁴ *Lebo každá hrmotne dupotajúca obuv a v krvi pováľaný plášť zhorí a bude potravou ohňa.* ⁵ *Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.* ⁶ *Veľká bude jeho vláda a nebude konca pokoju na tróne Dávidovom a v jeho kráľovstve, lebo ho upevní právom a spravodlivosťou odteraz až naveky. Horlivosť Hospodina mocnosť to urobí.*“

Milí bratia a milé sestry!

Touiavii - náčelník ostrovov Samoa v Polynézii - bol začiatkom 20. storočia pozvaný do Európy. V r. 1920 vyšla kniha s názvom Papalagui (čítaj: *papalágvi*). Obsahuje prejavy spomenutého náčelníka. Opísané sú v nich jeho názory na Európanov v období pred 1. svetovou vojnou. **Papalagui** je samojský výraz - znamená **Európan**. Vyberám niečo z toho, čo náčelník povedal svojim súkmeňovcom:

Bol čas, keď sme žili v temnote a nikto z nás nepoznal žiarivé svetlo evanjelia. Boli sme stratení ako deti, ktoré nemôžu nájsť svoju chatrč, lebo naše srdcia nepoznali Lásku a naše uši boli stále hluché k Božiemu slovu. Svetlo nám priniesol Papalagui (Európan). Naučil nás, kto je to Boh, a odviedol nás od našich starých bohov. Nazval ich falošnými modlami, pretože v nich nebol pravý Boh. Prestali sme sa modliť k hviezdám, silám ohňa a vetra, a obrátili sme sa k jeho Bohu, Veľkému Bohu.

Odovzdali sme naše zbrane a odvtedy už vojny neničia naše ostrovy.

Papalagui mal Svetlo skôr ako my. Dnes však **drží Svetlo na dosah ruky, len aby osvietil ostatných. Jeho vlastné telo je v temnote a jeho srdce je ďaleko od Boha, hoci jeho ústa vyslovujú Jeho meno.**

Nič ma nenapĺňa väčším smútkom, moje drahé deti z mnohých ostrovov, ako povedať vám toto. Nesmieme a nechceme si však klamať o Papalagui, aby nás nezatiahol do svojej temnoty. Áno, priniesol nám Božie slovo. On sám však tomuto slovu a Jeho učeniu nerozumel. **Chápal ho hlavou a ústami, nie však telom. Svetlo do neho nepreniklo, aby ho vyžaroval.** Pravdepodobne už necíti lož medzi svojimi slovami a telom.

My, deti ostrovov, sme uctievali hviezdy a oheň. Boli sme zlí a v temnote, lebo sme nepoznali Svetlo. Papalagi však **pozná Svetlo, a predsa je zlý a stále žije v temnote.** Boha spomína iba vo víre búrky alebo keď hrozí, že plameň jeho života vyhasne. Na dennom svetle ho Boh vyrušuje a odrádza od jeho zvláštnych pôžitkov a rozkoší. Vie, že sa vôbec nemôžu páčiť Bohu, a vie aj to, že keby v ňom naozaj bolo Božie svetlo, musel by sa z hanby hodiť do piesku.

Bohužiaľ, jeho srdce a telo sa neklania Bohu, ale len veciam, okrúhlemu kovu a ťažkému papieru (t. j. peniazom), myšlienkam na rozkoš a strojom.

Drahí bratia, Papalagi má dnes viac modiel, ako sme ich mali kedysi my, ak je modla to, čo uctievame a čo máme v srdci radi. Boh nie je obľúbencom v srdci Papalagi.

Čítať prejav tohto náčelníka, je pokorujúce. Viedie nás k tomu, aby sme si vážili múdrosť a rozhladenosť ľudí, ktorých pokladáme za primitívnych a premýšľali ako my uvažujeme a žijeme.

Náčelník vyslovil, že evanjelium prinieslo jeho ľudu dobro. Tak je to vždy. **Evanjelium je tu pre naše dobro.** Prorok Izaiáš už sedem storočí pred Kristom hovorí to isté: „*Ľud, ktorý chodí vo tme, uzrie veľké svetlo ... Rozmnožil si*

plesanie, zveladil si radosť ... Jarmo, ktoré ho zatažuje, i palicu na jeho chrbte ... dolámeš.“ – Áno, **evanjelium prináša svetlo, radosť, slobodu. Keď ho uplatňujeme v praxi, vedie nás po cestách, ktoré znásobujú hodnotu nášho života.**

Keď berieme Boha vážne, keď žijeme podľa toho, čo nás učí evanjelium – prinášame dobré ovocie života.

Náčelník pozoroval Európanov a konštatoval, že

- Papalagi je posadnutý okrúhlym kovom a ťažkým papierom, ktoré riadia celý jeho život;
- Papalagi vynašiel predmet, ktorý meria čas; odvtedy neustále beží za ním.
- Papalagi **„drží Svetlo na dosah ruky, aby osvietil iných, ale sám sa nachádza v temnote“.** Múdry náčelník ostrovov Samoa, by si veľmi priať, aby sa jeho ľud nestal ako Papalagi, biely muž, ktorý žije v Európe.

Advent je pozvaním k svetlu. Nielen držať svetlo, ale otvoriť sa Svetlu, ktoré k nám prichádza v Pánovi Ježišovi Kristovi. Ježiš nepovedal: „Podávajte čo najväčšie výkony“, ale: „Bdejte“ – Budte otvorení. Hoci je mnoho temných miest, kam sa nedarí priniesť svetlo – hoci veci, vzťahy, rôzne situácie i budúcnosť neraz

vidíme čierno, bez nádeje – predsa žiadna tma nie je večná. Boh vstupuje aj do najväčšej tmy – i do temnoty v nás. Do situácií, keď nás trápi vyčerpanosť, nedostatok času, depresia, choroba, samota bolestí, staroba, zlé rodinné vzťahy, odcudzené deti – aj do tejto temnoty vstupuje Pán, sa aj v nej nám, svojmu ľudu, prihovára. Pozdvihuje náš zrak k svetlu. Svetlu, ktoré neprichádza z nás, ani zo sveta. Našou nádejou je, že Kristus – svetlo sveta (J 8, 12) prichádza aj do našich temných dní. **Advent je pozvaním otvoriť sa Svetlu, ktoré k nám prichádza v Kristovi.** Otvoriť sa Mu tak, že budeme prijímať Jeho slovo – ním naprávať svoje zmýšľanie i počínanie – budeme nasledovať Kristov príklad. Amen.

S použitím: - myšlienok Daniela Gnaegiho; https://pt.wikipedia.org/wiki/O_Papalagui; David Sedláček / Pavlína Lukášová (výklady: 1. 12. / 5. 12. in: Na každý den 2026, Kalich, Praha 2025); **Martin Šefranko: evanjelický a. v. farár**

Modlitba:

Pane, bolo Ti ľúto, že sme v temnotách, a pozval si nás k svojmu svetlu;

bolo Ti ľúto, že blúdime, a pozval si nás na svoju cestu;

bolo Ti ľúto, že sa mýlime, a pozval si nás k svojej pravde;

bolo Ti ľúto, že sa nenávidíme, a pozval si nás k svojej láske;

Pane, u Teba je prameň života, daj nám milosť,
nech chodíme v Tvojom svetle,

nech vytrváme na Tvojej ceste, nech sa
podvolujeme Tvojej pravde,
nech v Tvojej láske naberáme odvahu milovať Teba
i blížnych až do konca. Amen.
(*Volne podľa podľa: Sešli světlo své, Kalich, Praha 1970*)